

og Flertallet her ikke vilde modtage disse Ændringer under Behandlingen af den midlertidige Skatteordning, er der vel heller ikke megen Sandsynlighed for, at de vil gøre det nu; men Ændringerne har, som sagt, vor fulde Sympati. Foruden det almindelige skattefrie Fradrag, der altsaa foreslaas fordoblet, og Børnefradraget er der en Ting, som jeg i denne Forbindelse gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Der er i den bestaaende Lov om Formue- og Indkomstskat et tredie Fradrag. Naar Hustruen har særlig Indtægt og ved sit Arbejde, sit Embede, eller hvad hun nu tjener ved, skaffer en Del af Husstandens samlede Indtægt, kan der nu fradrages i det Beløb, hun tjener, højst Halvdelen af Indtægten, men dog ikke over Halvdelen af det skattefrie Fradrag. Dette bliver noget forhøjet, hvis Fradraget pr. Skatteyder fordobles. Men efter min Mening er der Anledning til at gøre dette Fradrag meget betydeligt. Thi hvor Hustruen maa arbejde ude fra Morgen til Aften, er hendes Indtægt i Virkeligheden ikke Nettoindtægt paa samme Maade som Mandens. Der forsømmes meget i Hjemmet. Har hun Børn, maa hun i Regelen have Hjælp til dem. Der er derfor al Anledning til at forhøje dette Fradrag for Hustruens Skatteindtægt langt ud over det Fradrag, der nu er tilladt. Jeg vil derfor henstille, at den højtærede Minister tager det op til Overvejelse, hvad enten det nu kan ske ved denne Lejlighed, hvad der jo ikke er megen Sandsynlighed for efter Ministerens Stilling, eller det bliver til Efteraaret ved den samlede Skattereform. Efter min Mening er det nemlig en Uretfærdighed, der sker, naar et Arbejderhjem, hvor baade Mand og Hustru arbejder, kommer op paa en forholdsvis høj Skat baade til Stat og Kommune og ogsaa derved kommer op paa en højere Skatteprocent, idet Hustruens Indtægt bidrager til, at de kommer op paa denne højere Procent. Hustruen maa have et større Fradrag, idet hendes Indtægt ikke kan siges virkelig at betyde saa meget for Hjemmet, som den beløber sig til.

Der er et andet Spørgsmaal, der maa ske ogsaa kunde være Anledning til at tage op, nemlig Skatten for de alderdomsunderstøttede. Hvis man fordobler Fradraget for hver enkelt Skatteyder, vil de alderdomsunderstøttede ganske vist i de fleste Tilfælde blive fri for at betale Statsskat, men der er dog nogle, der kommer til det. Og jeg henstiller derfor, at man overvejer dette Spørgsmaal baade i det Udvalg, der

forventes at blive nedsat, ligesom under Overvejelserne angaaende den samlede Skattereform.

Med disse Ord skal jeg udtale Socialdemokratiets Anerkendelse af Tankerne i dette Lovforslag. Fra vor Side skal der ikke være noget som helst til Hinder for at medvirke til dets Gennemførelse ogsaa paa nærværende Tidspunkt.

Fibiger: Efter at den højtærede Finansminister har udtalt, at der til Efteraaret vil fremkomme et samlet Lovforslag om en Ordning af vort hele Skattesystem, er der jo ingen Anledning til nu at tale videre om det foreliggende Lovforslag. Tidspunktet for dets Fremsættelse synes mig ogsaa meget uheldigt valgt, thi der foreligger endnu ikke officielle Tal for, hvorledes den Vurdering, der er foretaget i 1920, er faldet ud. Den Jordvurdering, der blev foretaget i 1916, forekommer mig ikke at være noget godt Grundlag. Da den blev brugt ved Kornafleveringen, virkede den meget uretfærdigt, og det opfordrer ikke til at fortsætte ad den Vej. En retfærdig Skatteordning maa hvile paa et bedre Grundlag end det, der den Gang blev tilvejebragt. Selv for Ejendomsskyldens Vedkommende har Vurderingen vist sig at falde meget uensartet ud i de forskellige Landsdele. Og det maatte den jo ogsaa gøre, da der var ca. 3 000 Vurderingsmænd, og det er jo rimeligt, at de ikke alle har den samme Opfattelse. Resultatet maatte derfor falde forskelligt ud de forskellige Steder. Vi har ved Vurderingen til Ejendomsskyld saavel som til Jordskyld set, at Forholdene er meget forskellige paa Øerne og i Vestjylland; der er ikke taget noget Hensyn til de klimatiske Forhold, som jo dog har en stor Indvirkning paa Jordens Ydeevne. En anden Indvending, jeg gerne vilde gøre, er denne, at jeg ikke kan erkende Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgard fremførte, at det ikke har nogen Betydning, at man flytter Skattebyrden, hvad disse Lovforslag vil føre til, fra Byerne til Landet. Vi har jo kun de Tal at holde os til, som var fremme i 1916, og derefter vil der efter min Mening blive en meget større Stigning for Landejendomme end for Byejeendomme. Det forekommer mig, at man ogsaa maa tage Hensyn til de Bygninger, der staaar paa Jorden. Der har været talt saa meget om den nøgne Jords Værdi, men naar man skal tage Hensyn til det Kulturarbejde, der er foretaget med Jorden, med Dræning, Mergling o. s. v., saa bliver der